

اهل سنت ضرورتی نمی‌دانند که یک ولیّ خدا امور مسلمین را به دست بگیرد

شماره پرسش: ۱۴۶۹۳

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۱۱/۴ ۰۰:۲۷:۰۲

متن پرسش

سلام علیکم: ائمه چهار گانه اهل سنت در زمینه علمی و عقلانی، جایگاه اهل بیت علیه السلام را پذیرفته اند و در این زمینه شکی نیست. اگر بنده بخواهم بعنوان یک بچه شیعه، امامت و ولایت (به معنای سرپرستی) را اثبات کنم، طبیعتاً ابتدا به ساکن به آیه ۵۵ سوره مائده استناد می‌کنم. اگر بصورت عقلانی در نظر بگیریم، برای این حقیر که در ابتدای راه هستم، مانعی برای پذیرش این قضیه دیده نمی‌شود. حال چطور این دلایل و براهین که بر همگان روشن است، با توجه به اینکه مثلاً امام شافعی تعابیر زیبایی در وصف اهل بیت داشته اند، جایگاه ولایت و امامت حضرت امیر علیه السلام، برایشان قابل حل نبوده؟ اگر بگوییم که از روی کینه و غرض ورزی بوده، که قطعاً اینطور نیست، پس آن اشعار زیبا در مدح اهل بیت را کجای دلمان بگذاریم؟ می‌توان احتمال داد که بحث تقیه در میان بوده است؟ خواهشمندم به تفصیل بیان فرمائید. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: موضوع نیاز به تفصیل ندارد. آن‌ها «ولیّ» را به معنای دوست معنا می‌کنند زیرا خلافت را یک امر سیاسی اجتماعی قلمداد کرده‌اند و ضرورتی نمی‌دانند که یک ولیّ خدا امور مسلمین را به دست بگیرد. موفق باشید